

ಮಹಡಿ ಮುಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದೆ. ಮೊದಲ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕಿರುಚಿದ್ದು ಕೆಲೈಸಿತು, ‘ನಾಬೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ!’ ತಲೆಯಿತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸೆಕ್ಕುರಣಿಯವ ಕಂಡ. ತಕ್ಷಣ ಓಡಿದ. ಬೈಕಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ, ಪೂಲೀಸರು ಗೇಟನ ಬಿಳಿಯಿದ್ದರು. ಬೈಕೋ ಪರಿ, ದೊಡಾಯಿಸಿದ. ಪೂಲೀಸೇ ಜೀಪು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಬೈಕೋ ಚಲಾಯಿಸಿ, ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ, ಪೂಲೀಸರ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾದೆ. ಯಾವುದೋ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಾಸು ಕತ್ತಿದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆದರೂ ಭಯ. ಗಂಟೆ ಬಂದು ಕಳಿದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.’

‘ಸೆಕ್ಕನ್ನೇ 302 ಅಥವಾ 306! ಕೊಲೆ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ! ಮೊದಲನೆಯಿದ್ದಾರೆ ಜಾರ್ಮಿನೊ ಸಿಗದು. ಸದ್ಯ ಪೂಲೀಸರಿಗೆ ಶರಣಾಗದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲ. ಖಂಡಿತಾ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ನಾನು ಪೂಲೀಸರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ’ ಕರಮಚಂದನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಅತನ ಮೇಗ ಬೀಳುಚಿತು.

‘ನಾನು ಬೈಲಿನೊಳಿದ್ದೆ ತನಿಖಿಯ ಗಿಯೀನು?’
‘ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಿನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ’ ತಮ್ಮಿಯ್ಯ ತಪ್ಪನಾದ. ಕರಮಚಂದ, ಇನ್ನೋಕ್ಕರ್ನೋ ದಿಸೋಜನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದ. ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಹೇಡಗಳೊಂದಿಗೆ ದಿಸೋಜ ಹಾಬರಾದ. ‘ಧ್ವನಾದಗಳು. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಈ? ಹೊಲೀಗಾರ ನಿಮ್ಮೀಲೇ ಬಂದ?’ ದಿಸೋಜನ ಗೊಂದಲು.

‘ಪ್ರವೀಣ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ತಾನು ಅತನನ್ನು ತಳ್ಳಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ತಮ್ಮಿಯ್ಯನ ಹೇಳಿಕೆ. ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ, ನಾನು ತನಿಖಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.’

‘ನಂಗಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಿಕಿ ತನಿಖಿಯಲ್ಲಿ ಈತನ ವಿರುದ್ದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ವ್ಯವಹನಸ್ಯ, ಕೊಲೆ ಮಾಡುವೆನಂದು ಹಾಕಿದ ಧರ್ಮಕಿ, ಈ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ತಾರಿಸಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಈತ ಕಳಿಸಿದ

ಸಂದೇಶ...’

‘ಸುಖ್ಯಾ! ತಾರಸಿಗೆ ಬರಲು ಅವೇ ನನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದು!’ ತಮ್ಮಿಯ್ಯ ಚೀರಿದ.

‘ತಮ್ಮಿಯ್ಯ, ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡ. ಸಾಹೆಬರು ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಅಂತಿಮವಲ್ಲ. ನಾವು ತನಿಖಿ ಮಾಡೋಣ.’

‘ಸಾರೋ, ದಮ್ಮಯ್ಯಾ! ನನ್ನ ಕೈಬಿಡಬೇಡಿ.’

‘ಈಗ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಡಿ’ ದಿಸೋಜ ದರ್ಜದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳರ ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಕಾವೇರಿ ವಸತಿ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ತನಿಖಿ ಅರಂಭ. ವಿಳಂಬಾದಪ್ಪ್ರಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶುರುಹಾಗಲು ನಾಶವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭಯವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ದೇಹ ಬಿದ್ದ ಜಾಗದ ಸುತ್ತ ಪೂಲೀಸರು ಟೆಪೋನ ಬ್ಯಾರಿಕೆಂಡ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಹರಡಿದ ಒಣ ರಕ್ತದ ಕಮಟು ವಾಸನೆ. ಕೂಲಂಕಪವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ, ಪ್ರತಿಫಲವೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ ನಮ್ಮ ಗಮನ ತಾರಸಿಯಿತ್ತೆ.

ತಾರಸಿಯಿಂದ ಪ್ರವೀಣ ಕೆಳಕೆ ಬಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಜಾಕ್ ವೀಸಿನಿಂದ ವ್ಯಾತಾಕಾರವಾಗಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ್ದರು. ತಾರಸಿಯ ಕಟಕಟೆಯಿಂದ ಬಗ್ಗೆ ನೆರೂವಾಗಿ ಇಬುಕಿದಾಗ, ಕೆಳಗಡ ದೇಹ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಾಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕರಮಚಂದ ಚೆಂಬಿನಿಂದ ಬೈನಾಕ್ಕುಲರ್ ತೆಗೆದು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ ನಿರುಕ್ಷಿದವನು, ಉದಾರ್ತ ತೆಗೆದ, ‘ಬಿದ್ದಪ್ಪ, ಪ್ರವೀಣ ಸಾಯಿವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗ ಇಡಲ್ಲ! ಪೂಲೀಸರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ!’

‘ಯಾಕೆ ಹಾಗನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ?’

‘ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಈ ಮನೆಯ ಬಾಲುನಿಯ ಭಾವಣೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕಲೆ! ಪ್ರವೀಣ ಧುಮುಕುವಾಗ ಅತನ ದೇಹ ಅದಕ್ಕೆ ಘಟ್ಟಿಸಿ, ಬಲಕೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕಲೆ ಮೂಡಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಪ್ರವೀಣ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗ ಇಡಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ!’ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಇಬುಕಲು ಹವಣಿಸಿದಾಗ ಕರಮಚಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ, ‘ಕಟಕಟೆಗೆ ಒರಗಬೇಡ. ವ್ಯಾಂಟೆಗೆ ದೂಳ ಮತ್ತುತ್ತದೆ.’

‘ಇಲ್ಲಿ ದೂಳ ಅಲ್ಲಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದೀ!’